

Praksis med Hensyn til Affattelsen af Lovforslag, som man var inde paa i 1919, for saa i 1922 at vende tilbage til den samme Praksis. En saadan Vaklen frem og tilbage burde vi være forskaanet for. Den vanskeliggør nemlig Anvendelsen af disse Love, og Retsplejelovens Anvendelse er i Forvejen vanskelig nok med alle de mange Tillægslove, vi faar. Derfor bør der fra Ministeriets Embedsmænds Side følges en bestemt Systematik. Det er dette, jeg har ønsket at understrege.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, hvorved Lov Nr. 55 af 5. April 1888 angaaende Stempling af Arbejder, forjærdigede af Guld og Sølv, bringes til Anvendelse i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3413.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Patentlov af 13. April 1894.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3415.)

Sagen sattes til Forhandling.

N. J. Andersen: Det foreliggende Lovforslag gaar kun ud paa at indføre den ene Ændring i Patentloven, at man i Stedet for som hidtil at indrykke Bekendtgørelser fra Patentkommissionen to Steder, nemlig i Patenttidenden og i Statstidenden, fremtidig skal nøjes med Bekendtgørelse i den førstnævnte Tidende, ikke i Statstidenden. Ved Fremsettelsen af Lovforslaget har den højtærede Handelsminister nævnt, at Udgifterne

til Bekendtgørelser i Statstidenden andrager et Beløb af 15 000 Kr. om Aaret; i alt Fald var Beløbet et saadant i Finansaaret 1920 — 21. Her er altsaa Tale om en Ændring, der giver en Besparelse af Udgifter. Man kan dog neppe regne med den fulde Besparelse af de 15 000 Kr., da det jo er en Statsvirksomhed, der har Indtægten, ligesom Handelsministeriet har Udgiften. Men ca. Halvdelen af Beløbet vil dog antagelig blive sparet, og da det formentlig er ganske overflødig at avertere i Statstidenden — den Opfattelse har man i alt Fald ogsaa indenfor Kredse, som denne Sag særlig angaar, og som repræsenteres af de Organisationer, som har udtalt sig, Grosserer-Societetet, Industriraadet og Ingeniørforeningen —, kan jeg paa mit Partis Vegne udtale Tilslutning til Lovforslaget og anbefale det til hurtig og villig Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Sømandslov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3253.)

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa den sidst paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig Forslag til Lov om Ændringer i Søloven, kunne omtales.

Carl Sørensen: Det foreliggende Lovforslag er jo Resultatet af et Kommissionsarbejde. Der blev nemlig i Efteraaret 1918 mellem den danske, norske, svenske og finske Regering truffet Aftale om, at de 4 Lande i Forening skulde optage Arbejdet paa en Revision af Søloven. Til fra dansk Side at deltage i dette skandinaviske Samarbejde udnævnte Handelsministeriet den 18. Februar 1919 en Kommission, bestaaende af Højesteretsdommer, Dr. jur. E. Tybjerg som Formand samt Departementschef i Handelsministeriet G. Busck-Nielsen, Højesterets-sagfører O. Liebe, Retspræsident J. H. Koch, Professor, Dr. jur. K. Sindballe, Direktør for „De private Assurandører“